

מכתקוים ארותי

לבוא קצת בכתובים

עושה עלי רושם מצויין, (1138/52), ולא רק משום שהיא אומרת דברים — היא כליכרלא תריסריבפרושה: הרעיון להוליד אליך מכתב כדי שתדפיסי במדורך, אינו נראה לי אבסורדי כל כך היום. זוהי סיבה לא רעה, וחשבתי לנמק בה מדוע אני כותבת אליך היום, ולא אתמול או מחר. ומה גם, שהיא ממלאת לי את הפונקציה של דברי הקדמה.

„עכשיו — מה שיש לי לומר, אינו יכול להיאמר היטב במעמד זה, שראוי לו להיות קצר ככל האפשר. לפיכך אמרי נא לקוראי מדורך, שאני בלי שום כחנות רעות להיות לטורח על מישוהו, מבקשת לבוא קצת בכתובים עם אנשים אשר למרות קריאת החומר הנדפס במדורך בעת האחרונה — גורסים שניתן להפיק משיחות כתובות אתה הנאה שאמור לגרום קשר של עניין בין יצירות אנושיות.

„אם ימצא אדם שסבור כך, וגורמים טכניים מכניים כגון פנאי, יכולת וקצב המאה, אינם מעכבים בעדו — טוב. קהאליפיקציות מפורטות יותר הם לי מלהוסיף, רק הערה, אם אפשר: רצוי שיכתוב לי אדם שאוהב את עצמו, ורצוי עד מאד שיהיו לו נימוקים סבירים ומשכנעים לחיבה זו. הנימוקים רצויים כתכלית לעצמה, לא לשם סיוע בחיכות אפשרי. אנלא מתחכחח.

„אני מבינה, רותי, שעלי להציג לפניך תעודת-יושר כלשהי. הנה: נולדתי ואני עדיין בת תל-אביב, גם באותם גוונים שמבדילים אותה מבני מלכ, למשל. גילי לפי שעון החול — עשרים.

„... הרשי לי להשתמש בהזמנות זו כדי לספר לך על האהדה והסימפטיה שמעיר בי ההומור הסנובירי אסתטי שלך, ביחוד כאשר הוא נלחם על השגותיך והבחנותיך תוך אודות נערות עם קרסול עבה או ז'אקטים שלוש-רבעי-שרחל-נפוח משבצות-שחור-לבן-ארוג-קודות.”

★ ★ ★

רק עם תמונה

לא נורא מסעיר, מכתבו של (1138/53). אבל יש לו דם. וכיוון שאני שפחה למלתי, והבטחתי שכל מי שמצרך תמונה למכתבו אלי יוכה בפריבילגיות — הריהו לפניכן, בנות.

כל מה שאמר על עצמו הוא שהוא בן 27, דתי, ליד ותושב ירושלים, וישיב ברצון על מכתבים, בתנאי שתצורף תמונה אליהם. הוא מבטיח להחזיר את התמונות. פרט לכך, יש לו הרגל לקרוא לאנשים חבר וחברה, אני מקחה שתגמלו אר-חו מזה.

אחיות שתיים

1138/53

יש לי רצון ששני לקחת את ראי שיהן של שתי אחיות אלה ולהטיח אותם קצת זה בזה.

(1138/54) אני יודעת שזה גועלי נורא מצדי לומר זאת, אך לא יכולתי שלא. תראו כמה הן מתוקות. —

... טוב, רוצה לדעת מי אנהנו? שתי אחיות חמודות נורא. ככה אומרים עלינו, אבל זה באמת נכון. נולדנו במרחח של שנה ועוד קצת. אנהנו נורא אוהבות לעשות שמח, לאכול לפלל ועוגות, ללכת לסרטים ולקרוא רומנים בשיעורי ספרות. אנהנו מגני נות על פסנתר, גיטרה ועצבים של ההורים שלנו. הגיל שלנו — 16-17.

„רוצות שני יצורים הולכי על שניים — אבל רק ממין זכרי. רצוי נורא שיהיו בן 17 עד 18, חיילמניקים או תלמידי דים. הם צריכים להיות גבוהים, בלונדים. אם אין להם מי

נערת השבוע

טלי יונילוביץ היא כיום כוכבת הקולנוע היותר נערצת בישראל. חבריה אינם נותנים לה מנוח. בני משפחה אינם חדלים מלשבח אותה. האנשים ברחוב ממשיכים להצביע עליה באצבע. אלא שטללי נמאס כבר כל זוהר הכוכבות. „אני לא רוצה יותר לשמוע מזה”, היא אומרת בהיגיו עברי מושלם. במקום לאסוף את זרייהתהילה היא מעדיפה לצייר, לתפור שמלות לבובה שלה, ולשמוע הקראת סיפורים.

יונה ספיר וחיה הררית יכולות רק לקנא בטלי זהובת השיער ותכולת העיניים. היא עשתה את הדרך הרבה יותר מהר מהן. טלי היא בת שש בסך-הכל, וכבר היא מוכרת לכל צופי הקולנוע שראו אותה בסרט הפירסומת המצויין של מתי רד ואיוואן לנגיאל, כשהיא משמיעה באזני יוסי דינגר, המראה לה זבובים ומקקים, את המשפט המליצי בקולה המקסים: „אבל אצלנו אין דברים כאלה. אמא שלי משתמשת בסופרטוקס!”

כבתו של יעקב יונילוביץ, צלם הסרטים הידוע, התמחתה טלי בהופעה בפני מצלמות. היא רק התקשתה ללסוד לבטא את המלה המסובכת: סופרטוקס. אני מצידי מכירה הרבה בחורות, שהיו מוכנות ללמוד מילים יותר מסובכות.

חמצן, הם יכולים גם להיות שאטינים, עיניים כחולות נורא, כמו השמיים או הצבע תכלת של השמלות החדשות שלנו. אם הם עדיין לא למדו כיצד צובעים עיניים — הם יכולים גם להיות בעלי עיניים חומות. רותי, תדגישי בבקשה, רק לא קסוקרים. כן, הגובה עד 175 ס"מ לא פחות.

„רצוי נורא שיהיו חיילמניקים שהזמינו אותנו לגלידה במוצאי-פסח. לכל הפחות הם צריכים להיות בת-גליסטים. לכל היותר — חיפאים. אם הם לא חיילמניקים, או שיהיו תלמידים, למה שאחרת לא נרצה אותם, ונזרוק אותם לכל-ביים. הם צריכים לשלוח תמונה כבר במכתב הראשון. כל מכתב הטומן בתוכו תמונה — ייענה. עכשיו תחשבי בבקשה איך לעשות דיסה מהמכתב שלנו — אבל אל תקיאי, זה לא יפה לילדה גדולה כמותך.”

לא קטנוע, לא סנדר

(1138/55) הוא נחלאי צעיר, ועצוב במקצת. הוא אומר שהוא נתקל, לעתים קרובות, רצון לומר דברים למישהו. אמצאי אותו קצת, מה איכפת לך? הוא נשמע נאה מאד: גבוה, שזוף וכחול-עינין. „אין לי קטנוע”, כותב הוא, „אין לי סנדר, אך יש בלבי אהבה למולדת ולזו שתכתוב לי.”

בחורים לעניין

אשתדל לעשות את זה מהר. ובכן: (1138/56) הן שתי שמניססיות גבוהות. נחמדות, כמוכן, רוצות להכיר שני סטודנטים בני 20-22, מה שהן קוראות בחורים לעניין.

גם רכילות

שנהיים שהוא נמצא במקסיקו. (1138/57). ובמה נתקל כאשר ביקר בצירות הישראלית שם? בהעולם הזה, כמוכן, פתאום החליט שהוא מוכרח להתכתב עם תל-אביבית או רמת-גנית כבת 18. שתעניין אותו בפוליטיקה, ספורט קולנוע ו„גם רכילות”. אומר לי נדמה לי שבעיקר, רכילות. תארי לך שאותו סטודנט בן ה-21 שולט, לא פחות, בעברית, ספרדית, צרפתית, ערבית, אנגלית ואיטלקית.

טפשעשרה בבריקה

למה את לא הולכת לים באמת. תראי אותך. תראי אותי כמה שאני שזופה יופי. אמאשלי אומרת שאני נראית כמו מארוקאית, בחיי... בואי לבריקה, גו. אויש, באמת תעזבי שטויות יופי שם נורא. אני עכשיו שם המון בבוקר זה לא מעניין זה בשביל ילדים וכאלה שבאמת רוצים לשתות אני באה בשתיים או נורא נחמד לי כל מיני בחורים חבובים נורא הם זחקא מנסים להתחיל אתי אבל אני לא עונה להם לא השתגעתי. וכל הדיילות שם גם. וגם הדוגי מניות שבה אחיה שפעם כשישבתי לי למעלה את יודעת איפה, ניגש אלי מישוהו ושאל אותי אם אני דוגמנית או אמרתי מה פתאום אז הוא שאל אם אני דיילת או אמרתי לא. תראו עליו! אז הוא אמר לי שבאמת חבל מפני שיש לי גוף או אמרתי לו שזה לא עסקו אבל באמת כבר אמרו לי המון, רק שאגמור כבר את הגמנסיה הזאת ואז תראי מי שיהיה. פעם הייתי עם אחותי הנבלה ואפילו שלא הייתי עם הביקיני שלי לא רציתי שהיא תדע שיש לי, הסתכלו כל הזמן עלי והיא כל הזמן צעקה עלי תפסיקי כאילו שעשיתי משהו. בחיי, אפשר להשתגע ממנה אני לא יודעת מה הבנך שלה מוצא בה אבל הוא כל הזמן נחמד אלי ואומר שאני חתיכה וזה... יש לי עכשיו המון זמן אבל אני מתפוצצת אין לי אף פעם זמן לשום דבר. אני הולכת המון לים וקוראת המון. בריגיט בארדו התחנתה, שמעת?

... וק במונחר

לשד יצהר

שמו זן ונריא

בפסנתרן בלי פסנתר...

נך בן-אדם בלי

Cremoline PLUS VITAMIN F

קרמוליין

„קרם העור הנפלא לכל מטרה” תוצרת יצהר-סומר